

ĐÍNH CHÍNH

(Mộng Ao - lớp 12 trường GIT)

<http://www.thtvn.com/writings/truyenngan/dchinh.html>

Các bạn nam nhi thân mến! Không biết các bạn có bao giờ bị các nàng đổ oan để làm mình tức gần chết rồi chưa hả? Tôi hôm nay to gan mạnh miệng đứng lên đính chính lại những lời vu oan của mấy nàng.

Mấy nàng thường bảo là mình ham chơi và không lo học hành. Oan quá đi!!! Oan còn hơn Galileo ngày xưa nữa. Tôi đâu có ham chơi bao giờ. Không biết mấy nàng lấy cớ đâu mà dám nói mình ham chơi bỏ học vậy hả? A biết rồi, chắc là tại vì mấy hôm trước các cô gọi hỏi bài mà tôi hồng có ở nhà vì đang rỗng, í lộn, "luyện giọng" karaoke bên nhà thằng Tèo hay là thằng Hưng gì đó. Wey, sao mà nhỏ mọn thế, chỉ có vậy thôi là đã kết án mình rồi sao? Hay là tại vì sáng nào mình cũng chặng đường họ để "bóc lột" bài vở đem đi "photo copy"? Thôi chắc là vậy rồi, nên họ mới giận và đổ oan cho tôi đến mức này. Thế thì để hôm nay tôi đính chính lại việc làm của tôi và hét to cho mọi người rõ là "Tôi không phải là ham chơi bỏ học!"

Chuyện là như vậy; tuần rồi mỗi lần đi học về thì đều có bao nhiêu chuyện hấp dẫn xảy ra mà tôi không ngờ được. Hôm thứ Hai, thằng Tí bảo tôi xuống nhà sửa cái máy vi tính dùm cho nó. Bạn bè lâu năm mà, chẳng lẽ không giúp. Hơn nữa, đứa em gái của nó đang cần làm bài gấp. Ai mà nỡ lòng nào để cái mặt xinh thế buồn chứ hả? Thôi thì tôi hy sinh làm "anh hùng cứu mỹ nhân" dọt lẹ xuống nhà thằng Tí. Thiệt ra "computer skill" của tôi có hơn gì nó đâu, nhưng có cô em gái kể bên tôi làm sao mà không ra oai chứ. Ngồi bên computer gần bốn tiếng đồng hồ mới biết nó mắc chứng gì. Làm xong thì cô em gái mừng quá liền cảm ơn tôi bằng cách đãi tôi đi ăn. Ngu gì mà không đi! Với lại không nên phụ lòng người đẹp mà, phải không mấy đáng mày râu? Thì đó, vậy đã hết một ngày rồi. Khi về tới nhà thì tôi đã uể oải quá trời còn sức đâu làm bài chứ. Đó không phải là ham chơi và lười biếng đâu. Ấy chẳng qua là một việc hy sinh tượng nghĩa thôi.

Sang hôm thứ Ba, thằng Hưng cạnh nhà có đám giỗ. (Nhà hắn đông họ hàng bên đây lắm, nên phong tục tập quán vẫn còn giữ). Thằng Hưng là thằng bạn thân từ nhỏ của tôi, không đi coi sao được. Như vậy đâu còn gì là "đạo nghĩa" nữa phải không? Các bạn thấy chưa, tôi đâu muốn đi chơi đâu, bắt buộc dĩ thôi.

Tới hôm thứ Tư, mấy đứa bạn vẫn chưa cho tôi yên thân. Thằng Chính rủ tôi đi skate. Mấy 'nhỏ' đi cũng khá đông đủ. Lẽ ra tôi định không đi nhưng khổ nỗi là mấy cô không biết chơi skate! Trời ơi, mấy 'nhỏ' càn vàng lá rụng, í lộn lảng, này mà đi skate thì bảo đảm té ì xèo. Lại một lần nữa tôi hy sinh ra tay giúp người hoạn nạn. Tôi ép tôi phải đi để dúi dúi phách mềm yếu. Các bạn thấy không, tôi tốt như vậy, hy sinh thời gian vàng son quý báu để giúp người, vậy mà vẫn bị mấy 'ghệ' vu oan được. Thiệt hết chỗ nói!

Hôm thứ Năm lại độc đáo hơn nữa. Tôi đứng nói chuyện với thằng Tư thì thằng Hùng tới kiếm chuyện. Thằng Hùng hồng hách thách thằng Tư chơi bi-da lô với nó. Cái thằng ôn dịch kia rõ ràng biết thằng Tư chơi bi-da 'dở ẹt' mà vẫn dụ nó chơi. Tôi đứng bên thấy ngứa mắt nên liền nhảy vào thay thế vị trí thằng Tư chơi với hắn một ván để trị cái tội ngan tàn kia. Thấy tôi thương bạn đến cỡ nào rồi chưa? Tôi cứ tưởng thằng Hùng chơi bết lắm, ai ngờ nó đá tôi lăn cù mèo. Nam nhi mà, thua không gỡ lại thì còn mặt mũi gì gặp bà con. Bởi thế chơi hết ván này tới ván kia. Rốt cuộc thì tôi đã thắng và lấy mặt mũi cho bạn bè.

Hôm thứ Sáu, khi vô học tôi có biết cái quái gì đâu. Mấy nàng thì bài vở đầy tay... vậy thì còn không mau "photo copy." Thiệt ra không phải tại tôi không muốn làm bài đâu, chỉ vì tôi lo làm chuyện quan trọng hơn thôi. Hơn nữa, copy cũng là một nghệ thuật sắc sảo mà đâu phải ai cũng có tài đó như tôi. Mấy bạn gái cho đó là việc làm xấu, nhưng các bạn thử nghĩ xem, cả tuần tôi luôn làm việc nghĩa, bây giờ "xấu" một tí để cho cân bằng cũng đâu sao, phải không?

Chiều thứ Sáu cuối tuần rồi thì tôi mới thanh thoi đi xem phim và dạo phố. Trời ơi, cả tuần mệt nhọc với bao nhiêu việc đại nghĩa rồi thì bây giờ đáng khen thưởng lắm chứ. Thôi, nói nhiều quá tôi hết hơi rồi. Thằng Phong đang chờ tôi đi coi ca nhạc nữa kia. Ca sĩ đã bỏ bao tâm sức ra để luyện giọng, nếu không đi thì quá nhẫn tâm. Lại làm việc thiện tiếp. Để tôi nói gọn lại nha. Xin đính chính lần cuối là tôi không có "ham chơi bỏ học"!!! Các đấng "anh hùng" xin giúp đỡ đính chính và rửa oan dùm cho tôi! Thank you mách mách!!!